

צו לפי סעיף 7(1) לפקודת המיילדות, תרפ"ט-1929

החלטה 21-02-א

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

המאשים

התובע הראשי למשרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד תומר דגני חנית

לבין:

הנאשמת

המיילדת טלי הלוי

ע"י ב"כ – עו"ד לירן זילברמן

גזר דין

העובדות

1. גב' טלי הלוי הינה מיילדת מוסמכת אשר מענה [REDACTED] (להלן – המיילדת או הנאשמת). הנאשמת היא הבעלים ומנהלת, יחד עם בעלה ד"ר אילן הלוי, את מרכז הלידה "ג'הארה דולה" (להלן – המרכז), בחצר ביתה.

2. פרטי המקרה בהם הואשמה הנאשמת והורשעה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין מיום 14.2.21, ואין צורך לחזור עליהם, אלא בקצירת האומר. הנאשמת קיבלה את היולדת ללידה בית במרכז, למרות שזה נסגר בצו מנהלי, ויילדה את היולדת בניגוד להתוויות שנקבעו בחוזר משרד הבריאות 17/12, כמפורט להלן:

א. בהיות היולדת בסיכון גבוה, אסור היה לנאשמת לקבל וליילד את היולדת בלידה בית, וזאת בשל מספר רב של התוויות נגד לביצוע לידת הבית: הריון עודף (סעיף 2.1.2 לחוזר משרד הבריאות); צלקת ניתוחית קודמת ברחם (סעיף 3.4.2 לחוזר); הערכת משקל העובר מעל 4,000 גרם (סעיף 3.5.18 לחוזר); סוכרת הריונית בהריון השני (סעיף 3.5.3 לחוזר); מום בעובר – חוסר בכליה אחת (סעיף 3.5.15 לחוזר). בשתי הלידות הקודמות, ילדה היולדת בניחות קיסרי.

ב. על הנאשמת היה להעביר היולדת בדחיפות לביה"ח עקב מים מקוניאליים (סעיף 5.15 לחוזר); משקל התינוק הגבוה (סעיף 5.3.1 לחוזר); מצוקה נשימתית של התינוק (סעיף 5.3.2 לחוזר); אפגר פחות מ-7 לאחר 5 דקות מהלידה (סעיף 5.3.6 לחוזר).

3. למרות מצבו הקשה של התינוק, הנאשמת פנתה למד"א רק כחצי שעה לאחר הלידה, והיילוד הובא לביה"ח לניאדו באמצעות אמבולנס, כשמצבו קשה. בבית החולים הוא הונשם במשך שלושה ימים, הוא פרנס פרכוסים טוניים-קלוניים, עדות לפגיעה חיצונית מוחית וקיבל טיפול תרופתי וקירור כלל גופי. באולטרסאונד מוח נמצאה בצקת מוחית קלה. כמו כן, נמצאה הפרעה המטולוגית קשה. כעבור שבועיים וחצי של אישפוז, שוחרר היילוד מביה"ח, לאחר "בדיקה גופנית ונירולוגית תקינה פרט להיפוטונייה קלה" (סעיף 15 לכתב הקובלנה).

טיעוני הצדדים לעונש

4. בסיכומי לעונש טען התובע, עו"ד תומר דגני חנית, כי: "הנקבלת ביצעה את הפעולות, מושא הקובלנה, במוזעות מלאה לכך שהן אסורות ותוך כפירה מוצהרת בעצם האיסור. הנקבלת בחרה לקחת את החוק לידיה וסיכנה בכך במפגיע ובתכנון מראש את היולדת והעובר...".

מוסיף התובע וטוען, כי הנאשמת לא הביעה כל חרטה על מעשיה, וככל הנראה, גם לא הפנימה את חומרת התנהגותה. עוד מפרט התובע בטיעוניו את החומרה שהוא מייחס להתנהלותה של הנאשמת, גם לפני ואחרי לידת הבית הנדונה.

אשר על כן, מבקש התובע להתלות את רישיונה של הנאשמת לתקופה של חמש שנים.

5. ב"כ הנאשמת, עו"ד לירן זילברמן, טוען מנגד כי "אילו הנקבלת הייתה מפקירה את [REDACTED] לגורלה או אז היא הייתה נמצאת בלתי ראויה להחזיק ברישיון מקצועי מטעם משרד הבריאות... הציפיה מאיש צוות רפואי שיפקיר אדם לגורלו היא ציפיה לא אנושית".

ב"כ הנאשמת מציין את העובדה שהנאשמת נעדרת הרשעות קודמות, וכן מצרף לסיכומי תצהיר מהיולדת, בו היא כותבת, בין היתר, כי בחרה ללדת מחוץ לבית החולים "למרות גורמי סיכון שהיו ידועים לי בקשר עם בחירתי זו".

דיון והכרעה

6. התנהגותה של הנאשמת בפרשה עגומה זו, רעה וחמורה, בעיניי, עד מאד, כאשר היא הפרה בריש גלי את התוויות הנגד של משרד הבריאות, רובן ככולן, כפי שנקבעו בחוזר מנהל הרפואה בנושא לידות הבית. עינינו הרואות, כי לא קיימת כמעט התוויה אחת בחוזר הנ"ל, שהנאשמת לא בחרה לזלזל בה ולהפר אותה.

7. מצבו של התינוק היה קשה וחמור ביותר, כפי שהיה צפוי מנסיבות ההריון ומצב היולדת והיילוד, עובר ללידה. על אף זאת, הסכימה הנאשמת לקבל את הלידה כלידת בית, תוך סיכון חמור ביותר של היולדת והיילוד כאחד. לאחר הלידה, אף התמהמהה הנאשמת במשך כחצי שעה עד שהזעיקה אמבולנס על מנת שיסיע את היולדת והיילוד לבית החולים, ובכך החמירה עוד יותר את מצבם.

8. וכך כותב בחוות דעתו מיום 21.9.20, הרופא המיילד ד"ר יורי פרליץ, אשר התבקש ע"י משרד הבריאות לחוות דעתו על נסיבות המקרה:

"... לידת הבית של [REDACTED] נערכה בניגוד לסטנדרטים רפואיים מקובלים וחרגה מסעפים רבים של נוהל לידות בית של משרד הבריאות. אני רופא מיילד כבר 30 שנה... אבל עוד לא ראיתי מקרה של לידת בית שהעמיד הן את היולדת והן את תינוקה בסכנת חיים ממשית ורק נס וטיפול מקצועי מסור של הצוות בבית החולים לניאדו הציל את חיי התינוק. ימים יגידו האם לא נשארה פגיעה קבועה בתינוק זה".

ד"ר פרליץ מסכם את חוות דעתו, כדלהלן:

"היולדת הועמדה בסכנת חיים (דימום אם היה קורה קרע ברחם) ואובדן הרחם, פגיעה באיברים סמוכים כגון, שלפוחית השתן ועוד.

תינוקה של היולדת- ממשי ניצל מסכנת מוות בעזרתם המקצועית של רופאי מחלקת הפגים בלניאדו. המקרה הזה חריג ביותר ומעמיד את כישוריה של טלי הלוי להיות מיילדת בית בספק רב מאד".

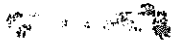
דברים כדורבנות, המקובלים עליי לחלוטין, וכל המוסיף – אך גורע!

9. העולה מן המקובץ, כי הנאשמת התנהגה באופן שאינו הולם את מקצוע המיילדות, ואף התרשלה התרשלות חמורה – שלא לומר התרשלות פושעת – במילוי תפקידה המקצועי, ואך בנס לא הסתיים האירוע באסון כבד, שעה שהן היולדת והן התינוק הועמדו בסכנה ממשית לבריאותם ולחיייהם.

שקלתי לקולה את העובדה שהנאשמת נעדרת הרשעות קודמות.

10. סוף דבר, לאחר שיקול מכלול הנסיבות בפרשה עגומה זו, הנני מחליט להתלות (או "להפסיק", כלשון הפקודה) את רישיונה של הנאשמת, טלי הלוי, לעסוק ביילוד למשך שלוש (3) שנים.

על הנאשמת להפקיד את רישיונה במשרד הבריאות לא יאחר מיום 5.4.21.

איני רואה מקום להעתר לבקשת ב"כ הנאשמת ולעכב את ביצוע העונש מעבר לכך.

ניתנה היום, 7.3.21, כג אדר תשפ"א, שלא במעמד הצדדים.

המזכירות תפיץ ההחלטה, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)